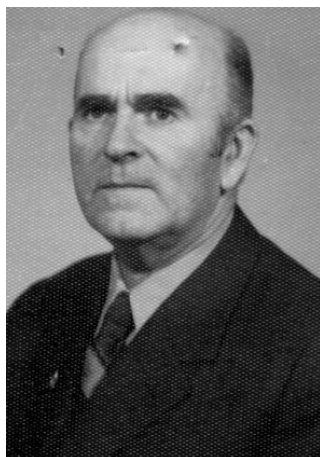

STEFAN ADAMCZAK (1922-1993)

Urodził się 2 września 1922 roku w Pudliszkach. Syn Stanisława i Adeli z domu Kubiak. Szkołę Powszechną ukończył w 1936 roku w Gostyniu, dokąd przenieśli się jego rodzice. Naukę kontynuował w miejscowym Prywatnym Gimnazjum Koedukacyjnym Ziemi Gostyńskiej. Działał w harcerstwie. Od 6 września 1936 roku był członkiem 3. Drużyny Harcerskiej im. Stefana Czarnieckiego. 26 lipca 1938 roku został wyróżniony Państwową Odznaką Sportową klasy III stopnia drugiego.

W obliczu nadciągającej agresji niemieckiej, 30 sierpnia 1939 roku, siedemnastoletni ochotniczo zgłosił się do Starostwa Powiatowego w Gostyniu z prośbą o przydział do pomocniczej służby wojskowej. W połowie września dotarł do Warszawy i jako ochotnik zgłosił się do służby wartowniczej. 16 września otrzymał przydział do 6. drużyny 2. kompani Batalionu Wartowniczego Nr 14 Obrony Warszawy, jednostki stacjonującej w budynku Ministerstwa Rolnictwa. Brał udział w patrolach ulicznych oraz w służbie wartowniczej przy obiektach wojskowych. 17 września przeniesiony został do 5. drużyny, a 26 września do 3. drużyny 1. plutonu 2. kompani dowodzonej przez kpt. Buholca. Jego kompania jako ostatnia w mundurach polskich opuszczała Warszawę.

2 października 1939 roku, po złożeniu broni, przeniesiona została do Pruszkowa i zakwaterowana w miejscowych warsztatach kolejowych. Po zwolnieniu z niewoli, 5 października przez Łódź, Kalisz, Ostrów dotarł do Krotoszyna, a stąd przez Pogorzelę i Szelejewo, 7 października do Gostynia. Jako uczeń ślusarski przez całą okupację pracował w zakładzie Gregora, a po II wojnie światowej najpierw w punkcie usługowym ślusarskim swego ojca, a następnie w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w Gostyniu, na stanowisku kierownika punktu usługowego ślusarskiego. Przerwaną przez wojnę naukę w Gimnazjum ukończył 25 sierpnia 1945 roku. 16 maja 1945 roku w Poznaniu złożył egzamin czeladniczy, a rok później 9 lipca mistrzowski. W sierpniu 1948 roku ukończył czterotygodniowy kurs pedagogiczny przy Centrum Doskonalenia Rzemiosła w Szczecinie.

Pełnił wiele funkcji w Cechu Rzemiosł Różnych w Gostyniu. Wykształcił 28 uczniów-rzemieślników. Przez kilka lat był ławnikiem Sądu Powiatowego w Gostyniu. 12 października 1983 roku został awansowany na stopień kaprała, a dwa lata później na starszego kaprała.

4 stycznia 1947 roku zawarł związek małżeński z Teresą Woźniak. Miał czworo dzieci.

Zmarł 22 stycznia 1993 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (17.04.1979), Medal „Za Udział w Wojnie Obronnej Polski 1939” (31.03.1982), Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 (19.03.1982), Medal 40-lecia PL (22.07.1984), Odznakę „Za Zasługi dla Województwa Leszczyńskiego” (10.04.1990).